

מיכתבים

לבן מזל דלי (הורוסקופ), העולם הזה 18.3.87.

מרים בנימיני היא גדולה. היא קולעת בול בכל מילה שהיא כותבת. הנה, אני, בן מזל דלי, וגם אני הגעתי, כמוה, למסקנה שהגיע הזמן להחליט בכל הנוגע לעתירי המיקצועי, ומה עוד שגם תחזיתה בקשר לקורות בני מזל דלי השבוע התגשמה: גם ידידים שעמם חידשתי את הקשר רצו לעזור לי וגם חברים חדשים גילו נכונות רבה לבוא לעזרתי.

אבל הייתי נכעיה — כי ההצעות של שני הצדדים היו קוסמות ולכן כליכך שמחתי ש יכולתי גם לנהוג לפי עצתה המסכמת של בנימיני לבני מזל דלי: נסיעה לטיול חופשה בתקופה זו רצויים! וזה בדיוק מה שעשיתי.

צבי ריימי, רמת-השרון

(המשך מעמוד 3)

רפאל, מיכאל, גבריאל...

על זהות השמות הפרטיים של הגב' רות איתן (אנשים), העולם הזה 11.3.87.

במדור אנשים כרכו את שמו של בעלי, רב, ואת שמי עם רפול ועם רפי איתן והמרימות שלהם.

ואני שואלת: מה לו לרב בין "מלאכים" (ראה ערך: המלאך רפאל, מיכאל, גבריאל וכו').

נראה שלקראת זאת סיפרי בקרוב אלץ להוסיף את שמי מלפני נישואי, כדי שהצדק אכן יראה:

ממרים עד מרים לא היתה כמרים.
מרים איתן-סלון, ירושלים

שלוש פעמים כן

על התמודדותו של ח"כ אבא אבן למושב בכנסת (תשקיף), העולם הזה 18.3.87.

כתבתם כי "אבא אבן... לא נאלץ להתמודד על

ח"כ אבן ברוב ברור ומוחץ

מושב בכנסת ולכן ועדות-מינוי שיבצו אותו באופן אוטומטי.

אלה דברי הבלז' שלוש פעמים, ב-1977, כי 1981 וב-1984, התמודדתי על השנת 60 האחוז הנדרשים לח"כים מסויימים ובכל מקרה עברתי ברוב ברור ומוחץ (73%, 67%, 81%).

מעטים הם המועמדים שעברו התמודדות בהיקף זה על פני שנים כה רבות.

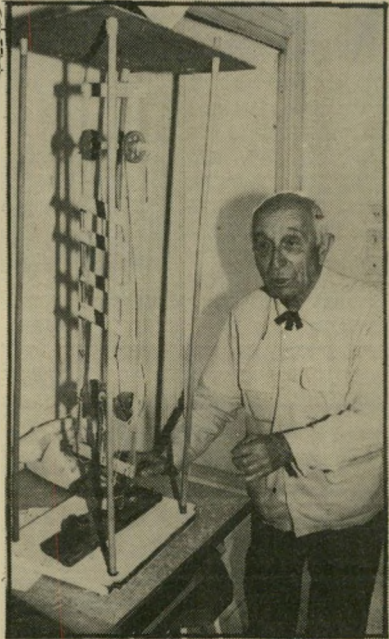
ח"כ אבא אבן, ירושלים

שמונה נקודות אירוטיות

על האורגנזמה במקורות (אורגנזמה אצל הרופא), העולם הזה 11.3.87.

על הכתוב בתלמוד, במסכת שבת, מפרש ר' ש"י: "כשבעלך משמש בך, להתאוות לך בתש" מיש, ואוחז הדדים ביד אחת, והאחרת על אותו מקום, הדדים המציאי לו, ומקום התשישי אל תמציאי לו, עד שיצטער, ואחר-כך תמציאי לו".

ועכשיו, ממדע הסכסולוגיה ברוסית (שקראתי לפני יותר מ-70 שנה): לפי עצת הסכסולוג יש לגביר לפני הביאה למצוא ולשמש שבע-שמונה נקודות אירוטיות בגוף האשה (שתי הפיטמות של הדדים, עוד ארבע פיטמות כמסות, שתי נקודות

ממציאי זרחין ומיתקן וגם נקודה אחת במצח

במבוא הפרודודור ונקודה במצח) ורק אחרי שה אשה מיוחמת, לבצע את הביאה.

א' זרחין, תל-אביב

כרם התימנים

על מקומם של יוצאי תימן במימסד (גלות המשוררים), העולם הזה 18.3.87.

מן הרברים של אהרון אלמוג אפשר להבין כאילו הוא סבור שחלקם של יוצאי תימן בקרב בעלי עמדות-המפתח במימסד מקופה.

נכון שעוד אין רמטכ"ל תימני (וגם לא כורדי, צרפתי או ארגנטיני), אבל איפה שמסתכלים הגפנים בכרם התימנים דווקא עולות כפורחות. מוכיר הסדרות תימני (ישראל קיסר) יש? יש: נציב שרות בתי-הסוהר תימני (האלוף דויד מיימון) יש? יש!

סגן מפקד מפקדת חילות-השרדה תימני (תת-אלוף אביגדור קהלנאי) יש? יש!

שליש תימני לנשיאה-מדינה (עמי גלוסקא) יש? יש!

זמיר תימני (עופרה חזה) יש? יש!

וזה רק על אצבעות יד אחת:

שמואל גולדברג, תל-אביב

בול של מזל

על ההתנהגות המתבקשת השבוע

העולם הזה: שבועון החדשות הישראלי ♦ המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תאריך: 136 ♦ העורך הראשי: אורי אבנרי ♦ עורך-מישנה: דוב איתן ♦ עורך תבנית: יוסי שנון ♦ רכזת מערכת: ענת סרגוסטי ♦ עורך כיתוב: גיורא נוימן ♦ צלמי מערכת: ציון צפריר, צבי טל ♦ עורך דפוס: יפתח שביט ♦ ראש המינהלה: אברהם סיטון ♦ המדור: העולם הזה בע"מ ♦ הדפסה: "הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב ♦ הפצה: גר בע"מ, תל-אביב.

קניא יני

צו-הברית. האיש נמסר לירי ישראל בתנאים מסויימים, בהתאם לחוזה-ההסגרה.

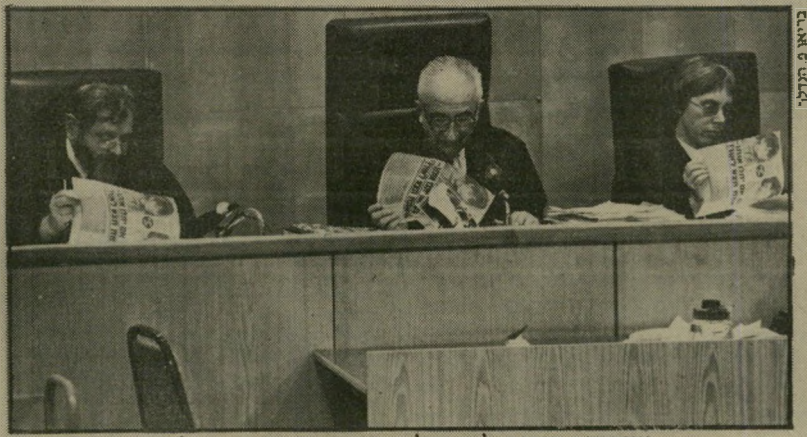
חשובה יותר היא האחריות כלפי האיש עצמו. אם הוא אכן פושע-המילחמה המבוקש, שהיה ידוע בשם איוואן האיום, הרי הוא מפלצת על-י ארמות. אך אם אינו האיש, אלא רק קורבן של נסיבות מיקריות ומישגה טראגי, הרי הוא אדם ככל האדם, בעל זכויות אנושיות מוחלטות. העובדה שהוא זו, וכנראה גם בעל רמה שיכלית מוגבלת, אינה גורעת מזכות זו, אלא להיפך.

אך חשובה ביותר היא האחריות שלנו כלפי עצמנו, כלפי מהותה (מהות, ולא רק תרמית) של מדינתנו כמדינת-חוק, אסור לנו בשום פנים להשלים עם מצב שבו יהרוס מישפט מיר דר-מינוי זה את יסודות המישפט הישראלי, ואת

תצלום בלתי-רגיל זה לא פורסם בשום עיתון עברי, אלא רק בגרוסלם פוסט שבשפה האנגלית.

הוא מראה את שלושת שופטי של ג'ון דמיאניוק — רב לוויין (באמצע), רליה דורנר וצני טל — מעיינים בגליון של העולם הזה (30.7.86). בגליון זה הופיע הראיון של דפנה ברק עם אשתו-בתו של ג'ון דמיאניוק — שבוע לפני שפירסמו את הראיון שערכה ברק לדמיאניוק עצמו בתוככי הכלא השמור ביותר במדינה — מיכצע שהיכה גלים רבים בארץ. הראיון הוגש לתיק כמוצג מטעם התביעה.

את המשימה לראיין את דמיאניוק הטלנו על דפנה ברק מפני שמהרגע הראשון ייחסנו חשי- בות רבה למישפט זה — גם בשעה שהיה נדמה

שופטים דורנר, לוין וטל מעיינים בכתבת "העולם הזה" מחוייבות כלפי עצמנו

עקרונות החוק והמוסר שעליהם מבוססת הדמוקרטיה הישראלית.

לפי עקרונות אלה, כל אדם הוא בחזקת זכאי עד שהוא נמצא חייב בדין, זה חל גם על מי שנאשם בפשעים הנוראים ביותר שניתן להעי- לותם על הדעת. עיקרון אחר אומר שיש לתת לנאשם ולסניגוריו את כל האפשרויות לנהל את ההגנה בצורה הנמרצת ביותר, כדי שהצדק לא רק ייעשה, אלא גם ייראה.

כל זה חשוב פי אלף במישפט כזה כאשר העור- לם כולו יכול לעקוב אחרי תעשה, וכאשר רבים חושרים — וגם זה טיבני — שבכלל אי-אפשר לערוך בישראל מישפט הוגן לאדם הנאשם בפש- עים נגר העם היהודי.

אין שום מקום לגישה בנוסח "לאיש כזה לא מגיע מישפט הוגן" הדייך הוא נכון: דווקא לאיש כזה מגיע מישפט הוגן שבהוגן, מישפט שהגנתו תיראה למרחוק ותחנך דור שלם של ישראלים צעירים.

לכן אין כאן מקום לטעם פשרה עם הנורמות הקפדניות ביותר, אנחנו חייבים זאת לנאשם, לעולם כולו — אך קודם כל לעצמנו.

לרבים שזה יהיה מאורע שולי, שלא ימשוך את תשומת-ליבו של הישראלי המצוי.

ידענו שמהרגע שבו יובא דמיאניוק ארצה, יהפוך עניינו בהכרח לבעיה מרכזית. לכן לא חסנו על כוח ומאמץ כדי לסקר פרשה זו מכל צד אפשרי: דפנה ברק ערכה את הראיונות הרא- שונים עם דמיאניוק, בני-מישפחתו והסניגור מארק ארקוגור, עורכת-הדין אילנה אלון, הכתבת המישפטית שלנו, מלוזה את הפרשה בכית- המישפט ועומדת על הבעיות המיוחדות הניצבות לפני התביעה, ובעיקר לפני ההגנה. ענת סר- גוסטי ריאיינה בשבוע שעבר את המומחה האמ- ריקאי אלברט לייטר, שבא ארצה כדי לבדוק את "מסמך-טראונויק" — תעודת-החבר של דמי- אניוק באסיאס.

מישפט הוגן

צמידות מירבית זו לאירועים בכית המישפט גורמת לנו לעקוב בדאגה אחרי המת- רח.

ישראל קיבלה על עצמה אחריות כבדה מאוד כאשר ביקשה את הסגרתו של דמיאניוק והח- ליטה לערוך לו מישפט כאן.

וזה אחריות משולשת.

יש לנו אחריות כלפי המסגירה, ממשלת אר-